

Nieuwsbrief

Secretariaat Stichting B'ware
De Schouw 22 5061 PW Oisterwijk
GIRO: 9696511

tel. 013 5283376
email: stichtingbware@hotmail.com
December 2005 Nr. 9

Beste lezers,

December alweer, de tijd vliegt voorbij!

Na de officiële opening van de studio is er weer veel gebeurd. We hebben even gedacht aan het plaatsen van een advertentie, maar dit bleek een erg kostbare geschiedenis. We hebben zelf dus veel posters gemaakt en uitgedeeld, en mensen via de email informatie toegestuurd. Dit bleek goed te werken. Verder is er veel mond tot mond reclame; er wordt heel veel gebeld door muzikanten en heel wat van hen zijn al langs gekomen, om de studio te zien en informatie over ons project te krijgen. Er zijn inmiddels ook al verschillende opnames gemaakt, dus we zijn werkelijk van start, en dat voelt heel erg goed!!!!

Veel leesplezier!

Aan de slag...

Eind september stond er een bandje klaar om een nummer over AIDS op te nemen. Een lokaal bandje, hier uit Nanyuki dat zich Double-M noemt. Hoewel de twee zangeressen niet altijd even zuiver zongen, was het toch een heel aanstekelijk nummer met een leuke melodielijn. Het nummer ging over een vrouw die haar man aanspreekt op zijn gedrag: als zijn salaris binnenkomt, is hij dagenlang nergens te bekennen en hangt hij in de kroeg, als het geld op is, zit hij weer thuis. Dat hij aan zijn gezin moet denken en aan de risico's die ze

allen lopen als hij er zulk een losbandige levensstijl op na houdt. Het nummer was gearrangeerd door de man van een van de zangeressen. Hij blijkt een goede muzikant te zijn, die met zijn eigen band elke avond in de Safariclub in Nanyuki speelt. De Safariclub is een sjieke gelegenheid, waar alle rijke toeristen vertoeven. Omdat hij en zijn bandleden overdag vrij zijn, zegde hij toe te willen helpen met het begeleiden van muzikanten die bij ons voor het project op willen nemen. Zo kunnen muzikanten binnenkort dus hun muziek over AIDS aanvullen met echte instrumenten. Dat klinkt toch altijd veel lekkerder dan

begeleiding van instrumenten uit een keyboard!

Double-M

Nieuwe ondernemingen...

Een vraag die ons elke keer opnieuw gesteld wordt, is of het mogelijk is een videoclip bij de muziek te maken. Nu zagen we dit in eerste instantie helemaal niet zitten, het is ook een heel ander vakgebied als het opnemen van muziek. Maar toch...

Als we beeld aan ons project toe zouden kunnen voegen, zou dit wel een hele waardevolle bijdrage leveren. Het zou dan namelijk ook mogelijk worden om bijv. gedichten en drama op te nemen, of HIV-positieve mensen die voor hun status uit durven te komen en hun levensverhaal vertellen. Het zou onze compilaties meer afwisselend maken en waardevol educatief materiaal opleveren voor o.a. scholen. We hebben de knoop nog niet doorgehakt, maar we denken er serieus over.

Verder blijft het zaak om krachten te bundelen met anderen.

We hebben contact gehad met medewerkers van het ziekenhuis. Er is naast het ziekenhuis een nieuw VCT-centrum geopend, waar mensen zich kunnen laten testen op HIV/AIDS. Ook met het weeshuis in onze straat, waarvan de ouders vaak zijn weggeval- len door AIDS. Sommige kinderen zijn zelf HIV-positief.

Het moeilijkste blijft toch om open- heid te creëren; mensen zo ver te krijgen dat ze zich a.) laten testen en b.) uit durven te komen voor hun status.

Toch beginnen ook hiervoor ideeën bij ons op te borrelen.... Afgelopen weekend stond er een artikel in de krant over muzikanten in Kenya die muziek zagen als een manier om mensen te waarschuwen voor HIV/AIDS. Van sommigen van hen waren inmiddels al enkele vrienden gestorven. Waar wij nu aan denken is een project met een flink aantal bekende Kenyaanse muzikanten en ze bij elkaar te krijgen voor 1 nummer over HIV/AIDS. Vergelijkbaar met het nummer van Life-Aid, een aantal jaar geleden. Wij kunnen in dit project investeren en het voortouw nemen door de opname gratis te doen. Ook kunnen we het zo organiseren dat niet alle muzikanten tegelijkertijd op hoeven te komen nemen. Kunst is om de juiste mensen hierbij te betrekken, zowel om de artiesten te benaderen als bijv. een goede songwriter te vinden. De muzikanten zouden bijv. zelf een goed Anti-AIDS project kunnen uitkiezen, waar hun deel van de opbrengst van dit nummer heengaat. Het zal een heel georganiseerd zijn, maar van de andere

kant; als dit zou lukken voor 1 december volgend jaar (Wereld AIDS dag)....

We gaan ermee aan de slag!!!

Iets heel anders...

Half oktober werden we benaderd door drie jonge muzikanten.

Of ze langs mochten komen voor informatie en ons mochten laten horen wat ze deden. Ja natuurlijk!

Na onze uitleg over het project, kregen ze een rondleiding door de studio. Tot onze grote verrassing haalden ze daar hun instrumenten tevoorschijn: een trommel, een één-snarige viool en een Fanta-flesje... Ze haalden 3 sisal-rokjes tevoorschijn die ze om hun middel knoopten en iets soortgelijks, maar dan kleiner dat om hun enkels werd gebonden. Vervolgens begonnen ze te zingen en te spelen. De Fanta-fles werd bespeeld door er met een grote spijker langs te strijken. Het klonk fantastisch!!! Ze hadden prachtige stemmen, waren ontzettend muzikaal en goed op elkaar afgestemd. Wij hadden letterlijk de tranen in de ogen staan, en dat gebeurde toch alleen maar als we iets heel, heel moois horen!

Het bleek traditionele muziek te zijn van west-Kenia, gezongen in de Luhya taal. De teksten waren uit het leven gegrepen: over ceremonies, over AIDS, over een vrouw die werd verstoet door de gemeenschap na het hebben van een abortus. Alles even goed bespeeld en gezongen en met overduidelijk een hoop plezier!

De jongens noemen zich de Mount Kenya Faces Band, de band is in maart dit jaar opgericht!

Ze vertelden over hun armoede, geen baan, amper onderwijs gehad, omdat de ouders daar te arm voor waren. Walter, de violist, vertelde dat zijn opa een viool had gehad en het hem had geleerd. Dat muziek hetgene was waarmee ze nu wat geld probeerden te verdienen. Dat ze graag een nummer over AIDS wilden komen opnemen, en ook graag wat van hun andere nummers, maar dat ze hiervoor geen geld hadden...

Joost en ik keken elkaar aan, we wisten precies wat de ander dacht. Deze band moest een kans gegeven worden. Wij zouden ze persoonlijk sponsoren, ze verdienden het!!

Mount Kenya Faces Band

En zo ging het, een week later hebben we ze opgenomen. Een hele cd vol traditionele muziek. Prachtige foto's voor het hoesje en een korte uitleg over waar elk nummer over gaat. Toen we ze hun cd overhandigden, hadden de jongens de tranen over hun wangen rollen. Trots en dolgelukkig. We hebben de hele cd hard gedraaid in de controlekamer, de bandleden zaten er met hun neus bovenop, de muziek door alle poriën absorberend! Inmiddels liggen er al een aantal in souvenir-winkeltjes hier in de omgeving. Ze gaan de deur uit voor 500

Ksh., ongeveer 5 Euro. Hiervan is 200 voor ons, om ze te maken en 300 voor de muzikanten. De cd's doen het heel goed bij de toeristen, omdat het authentieke muziek is en het boekje een korte beschrijving bevat waar de nummers over gaan. Het geheel is van goede kwaliteit en ziet er gelikt uit. Dat spreekt erg aan. Ook maken we cassettes voor ze. Hierop verdienen ze wat minder, maar ze verkopen goed aan de lokale mensen die vaak geen cd-speler hebben. Inmiddels zijn er ook enkele van hun cd's naar Nederland gestuurd. Voor meer informatie hierover kan even contact worden opgenomen met het secretariaat van stichting B'ware.

Nog een hele leuke bijkomstigheid is dat we 2 weken geleden naar Nyeri (zo'n 60 km. verderop) zijn geweest. Hier werd een soort festival georganiseerd, waarbij muziek, toneel, drama en gedichten vanuit heel de provincie door een jury werd beoordeeld. De Mount Kenya Faces Band deed ook mee, EN ZE HEBBEN GEWONNEN!!!! Nummer 1! De beste van de provincie! Ze gaan nu naar de landelijke finale in Nairobi op 7 december!!

Wij zijn zeker ook van de partij, omdat het - net als in Nyeri - een goede gelegenheid is veel muzikanten te ontmoeten en contacten te leggen. Bovendien willen we "onze" jongens graag aanmoedigen. Allemaal duimen dus!!!

Nog meer verzoeken...

Dat de muziekindustrie hier in Kenya een lastig item is, is al langer bekend. C.d.'s en cassettes worden schaamteloos en op grote schaal illegaal gekopieerd en muzikanten hebben het zwaar. Als ze van hun nieuwe master-cd of cassette 100 kopies bestellen, wordt soms 1 extra exemplaar achter gehouden. Zo gauw de muzikant is vertrokken, gaat het kopiëren vrolijk door en wordt vervolgens zijn muziek achter zijn rug om verkocht. Dit probleem is niet zo gemakkelijk op te lossen.

Bandjes die bij ons hebben opgenomen, zoals de Mount Kenya Faces Band, maar ook enkele gospelkoren, vroegen ons dus ook steevast of wij alsjeblijft voor de productie konden zorgen. Om aan deze vraag tegemoet te komen, hebben we onlangs geïnvesteerd in een printer. Hiermee kunnen we de cd's zelf bedrukken. Verder hebben we een dubbel cassettedeck gekocht, waarmee we in kleine oplages de master-cassettes kunnen kopiëren. Kleine oplages, want het kost veel tijd en gaat maar met 1 kopie tegelijk.

B'ware productions is hiermee een feit! De muzikanten zijn dolgelukkig, en wij vinden het leuk om te doen.

School perikelen...

Ook voor onze Steven is er veel gebeurd. Hij ging naar een school pal bij ons naast de deur en had het daar erg naar zijn zin. Het was een klein schooltje, maar hierdoor ook flexibel. In de afgelopen maanden zijn er echter enkele leerlingen naar een andere school vertrokken. Hierdoor bleven er te weinig kinderen in Steven's klas over, en werd ons verteld dat er vanaf volgend jaar januari geen klas 7 zou zijn.

Dat werd dus zoeken naar een andere school! Gelukkig hadden we die al snel een gevonden. Het is ook hier in Nanyuki, een wat grotere school. Het is een gezellige school, de leerlingen zijn flink gemixt: Kenyaanse, Tanzaniaanse, Indische en in het verleden ook vaker blanke kinderen. Steven voelde er zich meteen op zijn gemak. Hij komt samen met 9 andere leerlingen in de klas, en er is ook een klas 8 - dus er zijn zelfs wat grotere kinderen als hijzelf!

Wat leuk is, is dat ze de Franse taal onderwijzen. Ook hebben ze een computerklas. Verder wordt er 2 dagen per week enkel Kiswahili gesproken. Nu is Steven inmiddels flink bijgetrokken met Kiswahili, maar vooral met lezen en schrijven. Het spreken zal hij nu ook snel oppikken. Hij heeft nu een paar dagen meege-draaid om te wennen, en vanaf januari begint hij het nieuwe schooljaar. (Nu is het eerst grote vakantie!!!).

Wat hij het minst interessante vak vindt, is Godsdienst. Laatst keken we door zijn proefwerkpapier. Er stond een vraag: Jezus hield van werken. Wat was zijn beroep: a) timmerman

b) metselaar c) belastinginspecteur. Steven had het laatste aange-streept...

Laat die vakantie maar beginnen...

Een heel bijzondere regenboog...

Tot slot...

Dat was het wel, jullie zijn weer van alles op de hoogte.

Graag willen we deze nieuwsbrief dan ook besluiten met iedereen een hele fijne decembermaand te wensen, met een gezellige Sinterklaasavond en een heel gelukkig kerstfeest.

Wij zullen ons werk ook in het nieuwe jaar voort zetten, en hopen weer op jullie steun te mogen rekenen!

Voor iedereen de allerbeste wensen voor 2006!!!!!!

Groetjes van Joost, Patries en Steven